

Om marktdiensten te verstrekken moeten de ziekenhuizen hoofdzakelijk worden gefinancierd door de huishoudens en/of door particuliere verzekeringsmaatschappijen; zij kunnen ook hoofdzakelijk door de overheid worden gefinancierd indien zij tegen economisch significante prijzen diensten verstrekken aan de overheid.

Gaat het echter om niet-marktproducenten, dan moeten zij bij de sector overheid worden ingedeeld.

Wanneer de Oostenrijkse openbare ziekenhuizen institutionele eenheden zijn die marktdiensten verstrekken, dan moeten rentevrije leningen van de deelstaten aan deze ziekenhuizen als volgt worden behandeld:

- Indien de verstrekte middelen niet kunnen worden teruggevorderd, d.w.z. wanneer terugbetaling van de lening onwaarschijnlijk is, moet de transactie als een kapitaaloverdracht worden beschouwd.
- Indien contractueel is vastgelegd dat de verstrekte middelen aan de overheid moeten worden terugbetaald (de terugbetalingsdatum wordt expliciet vermeld) en de lening waarschijnlijk ook zal worden terugbetaald, moet de transactie als een lening worden behandeld. De potentiële rente op de lening, die wordt kwijtgescholden, kan als subsidie voor het verstrekken van diensten worden beschouwd.

Wat de overdracht van eigendom aan de federale onroerendgoedmaatschappij (BIG) betreft, geldt volgens de beginselen van het ESR 1995 het volgende:

- Indien de activiteiten van de BIG grotendeels gewijd zijn aan het verstrekken van diensten aan eenheden van de overheid, dan moet de maatschappij bij de sector overheid worden ingedeeld.
- Indien de verhuur- en leaseactiviteiten van de BIG vooral buiten de overheid plaatsvinden, moet de maatschappij als niet-financiële vennootschap worden behandeld.

Bij het komende bezoek aan het Oostenrijkse bureau voor de statistiek zal Eurostat een definitieve beslissing over de indeling de BIG nemen.

(2001/C 364 E/272)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2123/01
van Mihail Papayannakis (GUE/NGL) aan de Commissie

(13 juli 2001)

Betreft: Incorporatie van de communautaire wetgeving in het nationale recht van de lidstaten

Volgens de „Tabel van resultaten” die door de Commissie elk halfjaar wordt gepubliceerd, is er sprake van belangrijke vertragingen bij de omzetting van de communautaire wetgeving in nationaal recht door de lidstaten. In concreto is 11 % van de goedgekeurde communautaire wetgeving niet binnen de vastgestelde termijnen in nationaal recht omgezet. Slechts drie lidstaten (Zweden, Denemarken en Finland) schijnen zich te houden aan de op de Top van Lissabon door de lidstaten overeengekomen verplichting om voor 2002 98,5 % van het communautaire wetgeving in hun nationaal recht om te zetten. Volgens Commissaris Bolkestein zouden, in afnemende volgorde, „Griekenland, Frankrijk, Ierland, het Verenigd Koninkrijk, Oostenrijk en Duitsland het streefdoel om de communautaire wetgeving tot aan maart 2002 te hebben omgezet niet dreigen te halen”.

Op grond van het bovenstaande zou ik de volgende vraag willen stellen: Wat denkt de Commissie van de doelmatigheid van het Portugese initiatief om een persoon te benoemen die de exclusieve verantwoordelijkheid draagt voor de omzetting van de communautaire wetgeving in nationaal recht? Is zij van plan de andere lidstaten voor te stellen een soortgelijke maatregel te nemen, opdat het op de Top van Lissabon gestelde doel kan worden bereikt?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(17 september 2001)

De lidstaten beslissen zelf hoe zij de omzetting van communautaire wetgeving in hun nationale recht willen regelen. Sommige lidstaten, zoals Portugal, Zweden en Luxemburg, hebben een nationale omzetting scoördinator benoemd die ervoor moet zorgen dat er stappen worden ondernomen om communautaire wetgeving op tijd om te zetten. Uit de resultaten van het scorebord van de interne markt van mei 2001 is gebleken dat deze lidstaten hun omzetting sachterstanden met succes hebben verkleind. De

achterstand van Zweden is met 0,5% de laagste van alle lidstaten. Luxemburg en Portugal, met een achterstand van respectievelijk 2 en 2,7%, zijn allebei vier plaatsen in de algemene ranglijst gestegen, sinds zij een nationale omzettingescoördinator hebben benoemd.

De Commissie stimuleert de uitwisseling van beste praktijken op dit gebied, zoals de benoeming van omzettingescoördinatoren en/of het regelmatig uitbrengen van voortgangsverslagen aan nationale parlementen, met name via het Raadgevend Comité voor de interne markt. Zij verwacht van de lidstaten dat zij mede van deze ervaringen gebruik maken bij hun inspanningen om de door de Europese Raad gestelde doelstelling van 1,5% achterstand in het voorjaar van 2002 te bereiken.

(2001/C 364 E/273)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2164/01
van Colette Flesch (ELDR) aan de Commissie

(19 juli 2001)

Betreft: Brussel: een hoofdstad voor Europa?

Volgens berichten in de pers hebben de Belgische premier en de voorzitter van de Commissie een oriënterende vergadering belegd over de rol van Brussel als hoofdstad van Europa.

1. Ligt aan dit optreden van de voorzitter een besluit van de Commissie ten grondslag?
2. Zo ja, is de Commissie van oordeel dat het haar taak is om zich op deze wijze te mengen in de zetelkwestie door partij te kiezen voor Brussel en kan zij haar standpunt onderbouwen?
3. Zo neen, moet het optreden van de voorzitter van de Commissie beschouwd worden als een persoonlijk initiatief?
4. Is de voorzitter bereid zich op dezelfde wijze in te zetten voor Luxemburg of Straatsburg?

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie

(31 juli 2001)

Voorzitter Prodi heeft inderdaad deelgenomen aan het door het geachte parlementslid bedoelde initiatief. Dit initiatief sluit aan bij verklaring nr. 22 bij het Verdrag van Nice die betrekking heeft op de plaatsen waar de Europese Raad bijeenkomt. De Commissie herinnert eraan dat in de verklaring wordt gesteld dat vanaf 2001 een bijeenkomst van de Europese Raad per voorzitterschap in Brussel zal plaatsvinden. Wanneer de Unie achttien leden zal tellen, zullen alle bijeenkomsten van de Europese Raad in Brussel worden gehouden.

De besprekingen in het kader van dit, door de heer Verhofstadt en de heer Prodi ondersteunde initiatief waren van zuiver intellectuele aard en hadden tot doel het imago en de rol van Brussel in het licht van de verklaring van de Europese Raad toe te lichten; het was geenszins de bedoeling de beslissingen over de zetels van de Instellingen, zoals vastgesteld in het EG-Verdrag, in vraag te stellen.

De laatste vraag is bijgevolg niet toepasselijk.

(2001/C 364 E/274)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2226/01
van Roger Helmer (PPE-DE) aan de Commissie

(18 juli 2001)

Betreft: Tabaksrichtlijn artikel 7

Kan de Commissie bevestigen dat het verbod op productbeschrijving voor sigaretten van gebruikelijke sterkte niet van toepassing is op sigaretten die buiten de EU worden geëxporteerd?